

I 1926 var de tilsvarende Tal 2 700 Arbejdere, 2,4 Milioner Par og 1 350 000 kg, medens Totalindførselen var godt 1 Mill. kg eller ca. 40 pCt. af Forbruget.

For Læderfabrikationens Vedkommende er Arbejderantallet faldet fra i 1920 1 100 til 1. Januar 1927 580.

Indførselen af Underlæder var i 1924 361 000 kg, i 1926 (11 Mdr.) 735 000, eller Gennemsnittet pr. Md. i 1924: 30 100 og i 1926 66 800.

For Overlæders Vedkommende gælder, at Indførselen er gaaet en Del ned, men dette skyldes Skotøjsindustriens daarlige Stilling; men Indførselen af Overlæder er ikke faldet i samme Grad, som Produktionen er faldet.

Denne alvorlige Stigning i Indførselen begrunder Lovforslaget.»

Ved Fremsættelsen udtalte Ordføreren for Forslagsstillerne, at de foreslaaede Forhøjelser var i Overensstemmelse med Industriens Ønsker, og at Lovforslaget var tiltraadt af Arbejdernes Organisationer. Grunden til Lovforslagets Fremsættelse var den stedfindende Erhvervskrise, og Forslagsstilleren udtalte sig om Regeringens Stilling til denne. Han udtalte, at man har villet fortolke Fremsættelsen af dette og de andre dermed beslægtede Lovforslag »som en mod Ministeriet uvenlig, ja endog fjendtlig Handling«, men *tilføjede*, at noget saadant var ikke tilsigtet. »Forslagene ... er den naturlige Fortsættelse af den Kurs, hvorpaa Partiet i lang Tid har ligget, og som Ministeriet jo kendte ved sin Dannelse, da det vel nok i nogen Grad dannedes i Tillid til, at der fra vor Side kunde ventes Støtte til en ikke uvæsentlig Del af det, Ministeriet ansaa for mest paakrævet, og denne Støtte fra vor Side vil Ministeriet heller ikke komme til at savne, for saa vidt der maatte kunne naas Enighed om Tankernes Udformning, hvilket jeg haaber og tror. Men vi tog i sin Tid et klart Forbehold overfor Erhvervskrisen, og vi fik jo senere, i Januar Maaned, en tydelig Erklæring fra Statsministeren om, at han var villig til en fordomsfri Overvejelse af de Spørgsmaal, som er os imellem paa dette Punkt. Der blev saa nedsat et Udvalg, hvis Sammensætning — det erkender jeg — ingenlunde helt igennem var egnet til at vække Tillid hos os. Dette Udvalgs Undersøgelser fortsættes stadig ...», og det konservative Parti havde ment for de to nu fremdragne Industrier (Skotøj og Klædningsstykker) ikke at kunne vente længere. Han omtalte, at der i Forventning om, at der fra Regeringens Side vilde blive foreslaaet noget til Værn for Industrien, havde fundet en Hamstringsindførsel Sted, hvorfor Ventetiden var i høj Grad skæbnesvanger for de paagældende Erhverv. Ordføreren sluttede med at udtale: »Hele den konservative